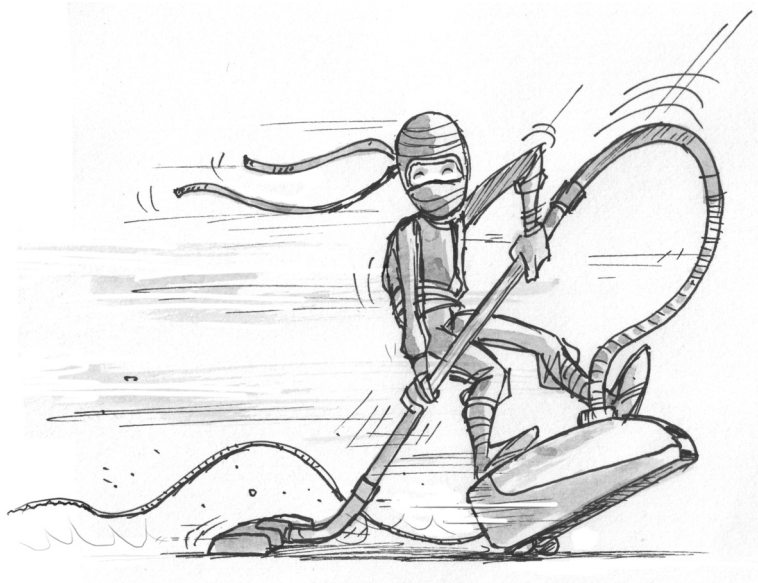

HOE HET OOK ALWEER ZAT

TIMO HAD EEN oppasninja. Een echte.

Toen de oma van Timo net voor de grote vakantie haar knie brak en niet meer op Timo kon passen, was Timo's moeder op zoek gegaan naar een au pair. Eigenlijk had ze een meisje uit Zuid-Afrika in gedachten, maar het werd een oppasninja uit Ishimoko, een eiland in de buurt van Japan. Een oppasninja was wel even wennen, maar nu, na een paar weken, wilde Timo's moeder niet anders meer – en Timo al helemaal niet.

Voordat Yushi naar Nederland kwam, was hij een van de zeventig oppasninja's van de kroonprinses van Ishimoko. Het was de kroonprinses die Yushi naar Nederland had gestuurd om daar in het geheim als au pair te gaan werken. Haar vader mocht er niets van weten, want van de koning van Ishimoko mag niemand ooit het koninkrijk in of uit. In Ishimoko zijn meer diamanten dan hier blaadjes aan de bomen hangen. Dat weet bijna niemand in de wereld en de koning wil dat graag zo houden. Anders zouden er maar mensen naar het eiland komen die ook wat van die diamanten willen, terwijl het leven in Ishimoko nu juist zo goed is. Daarom zijn de grenzen van het koninkrijk altijd gesloten.

Maar kroonprinses Sumiko wilde meer zien dan het eiland Ishimoko. Ze wilde andere plekken in de wereld leren kennen, weten hoe mensen in andere landen leven. Daarom stuurde ze Yushi naar Nederland, zodat hij bij haar verslag kon doen. Zelf kwam ze ook een keer in Nederland op bezoek, al was dat maar één dagje. Langer kon ze niet blijven. Een oppasninja minder in het koninklijk paleis valt niet heel erg op maar een kroonprinses minder natuurlijk wel.

Waarom Sumiko juist Yushi naar Nederland had gestuurd? Van al haar ninja's was Yushi de enige die vreemde talen sprak. In Ishimoko is het niet nodig een vreemde taal te leren. Buitenlanders zijn er niet en niemand komt ooit van het eiland af. Een andere taal leer je daar alleen voor je plezier. Yushi was een ninja die het

leuk vond om vreemde talen te leren, hoe vreemder hoe beter. Hij sprak Hongaars, Swahili en Nederlands. Zijn favoriete Nederlandse woorden waren ammehoela, komkommer en ietsepietsie.

1. KRUKVECHTEN

‘IK KAN WEL wat actie gebruiken,’ zei de oma van Timo, terwijl ze in bed lag met haar gebroken knie in het gips. ‘Dus ik hoop echt dat ik eind deze week naar huis mag. Ik lig hier nu al bijna vijf weken te herstellen.’

De oma van Timo lag op een klein kamertje in het revalidatiecentrum. Ze had haar knie heel ongelukkig gebroken. Het zou maanden duren voordat ze weer normaal kon lopen.

‘Ze willen nog een röntgenfoto van je knie maken,’ zei de moeder van Timo, ‘voordat ze je naar huis laten gaan. Voor de zekerheid. Nog even geduld.’ Ze streek haar rok glad en ging op een stoel bij het bed zitten.

Timo zat in de vensterbank. Yushi stond aan het voeteneind van oma’s bed met zijn handen op zijn rug. Als Timo en zijn moeder op bezoek gingen bij oma, ging Yushi altijd mee. Dat hij niet alleen een oppas maar ook een echte ninja was, wist Timo’s oma niet. Timo en zijn moeder hadden Yushi moeten beloven dit aan niemand te vertellen. Zelfs niet aan oma. Die dacht nu dat hij een Japanse jongen was, die heel erg goed was in ninjutsu.

‘Ik wil geen geduld hebben,’ zei de oma van Timo, ter-

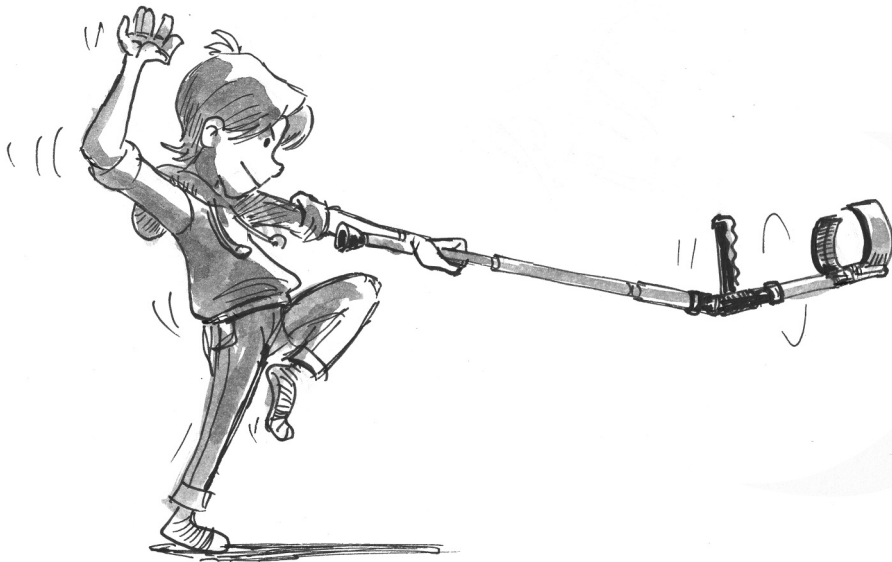
wijl ze heel vies keek. ‘Wie wil er nou geduld hebben. Toch, Yushi? Ik heb behoefte aan actie.’

‘Soms is geduldig zijn een zeer sterke actie,’ zei Yushi. ‘Vele gevechten zijn gewonnen met geduld.’

‘Zie je wel?’ zei de moeder van Timo. ‘Je moet sowieso nog een hele tijd in een rolstoel en heel voorzichtig doen met je knie. Dus geduld kun je zéker goed gebruiken.’

Timo sprong van de vensterbank. ‘We kunnen krukvechten, oma,’ zei Timo, ‘als je actie wilt. Je armen doen het nog wel. Kijk eens wat ik van Yushi heb geleerd...’

Hij pakte een van de krukken die in de hoek van de kamer tegen de muur aan stonden geleund. Met de kruk voor zich uit gestrekt sprong hij heen en weer, zijn vrije arm in de lucht. Toen stootte hij de kruk naar voren en riep: ‘Yi-ha!’

‘Bravo!’ Timo’s oma klapte enthousiast in haar handen. ‘Dat zag er heel goed uit!’ Ze ging wat rechter zitten. ‘Yushi, mag ik die andere kruk? Dan kan ik met Timo vechten.’

Yushi pakte de andere kruk. Hij bekeek hem even. Toen draaide hij hem razendsnel in het rond, als een majorette met een majorettestok, gooide de kruk in de lucht, deed zijn armen op zijn rug en ving de kruk zo weer op. ‘Dit is een zeer fijne stok,’ zei hij tegen Timo’s oma, terwijl hij haar de kruk aangaf. ‘Hij is niet zwaar maar wel zeer hard en wendbaar. Met deze kruk kunt u andere mensen goed omverslaan als het moet.’

‘Mooi,’ zei Timo’s oma. ‘Dan kan ik hem goed tegen Timo gebruiken.’ Ze prikte met haar kruk in de richting van Timo. Timo sprong opzij. Daarna stak ze nog eens, maar Timo bewoog weer snel opzij.

‘Denk je aan je knie, mam,’ zei Timo’s moeder een beetje ongerust.

Maar de oma van Timo sloeg de kruk van Timo al hard uit zijn handen. ‘Gewonnen!’ riep ze blij uit.

‘Wow, oma,’ zei Timo, terwijl hij de kruk weer op-pakte.

‘Dat was zeer knap,’ zei Yushi onder de indruk. ‘U hebt talent.’

Timo’s oma legde haar kruk op bed. ‘Hè,’ zei ze. ‘Dat was even lekker.’ Ze keek de moeder van Timo aan. ‘Moet je komende week nog veel vliegen?’ vroeg ze, want de moeder van Timo was stewardess.

‘Overmorgen moet ik nog een nachtje weg,’ antwoordde Timo’s moeder. ‘Maar daarna ben ik vrij tot Timo weer naar school moet.’ Ze sloeg haar ene been over het andere. ‘Ik wilde eigenlijk nog wel een paar dagen weg met Timo en Yushi voordat de school weer begint. Nog even op vakantie. Gewoon in eigen land, hoor. Naar het strand of zo.’

‘Moet je doen!’ zei Timo’s oma. ‘Wat dacht je van kamperen?’ Ze gaf Timo een knipoog, want ze wist dat de moeder van Timo daar een hekel aan had.

‘Kamperen?’ vroeg Yushi geïnteresseerd. ‘Wat is dat? Van kamperen heb ik nog niet eerder gehoord.’

‘Echt niet?’ vroeg Timo’s oma verbaasd.

‘Kamperen is dat je in een tent slaapt,’ zei Timo. Hij ging bij zijn oma op bed zitten en keek Yushi aan. ‘Heb jij nooit gekampeerd?’

‘Ik slaap altijd in een huis,’ zei Yushi. ‘Niet in een tent. Waarom gaan mensen hier slapen in een tent? Hebben zij geen huis?’

‘Jawel, hoor,’ zei Timo’s moeder. ‘Kampeerders houden gewoon van oncomfortabel.’

Maar Timo’s oma antwoordde: ‘Slapen in een tent is leuk. Je bent echt buiten. Toch, Timo? Wij zijn vorig jaar een paar nachtjes gaan kamperen.’

‘Ja,’ zei Timo. ‘Toen stonden we op een camping bij een boerderij. Superleuk.’

‘Waar stond jij op?’ vroeg Yushi. ‘Wat is een camping?’

‘Dat is een terrein waar je je tent op kunt zetten. Er

staan ook vaak caravans,' legde Timo uit. 'Caravans zijn kleine huisjes op wielen die je achter je auto aan kunt trekken, zodat je ze overal neer kunt zetten.' Het klonk een beetje gek als je het zo zei, dacht Timo, maar Yushi's ogen lichtten op.

'Wat grappig bedacht door de mensen hier!' zei hij. 'Een huisje op wielen. Is kamperen op een camping typisch iets van dit land? Waar ik vandaan kom, doet niemand dit.'

Timo's moeder knikte. 'Het halve land kampeert hier iedere zomer weer.'

'Het is ook heerlijk,' zei Timo's oma. 'Echt waar, Yushi. Je zou het eigenlijk een keer zelf moeten doen. Je gaat even helemaal terug naar de basis. Tentje, matje, buitenlucht...'

'En insecten,' zei Timo's moeder. 'In je koffie.'

Maar Timo's oma lette niet op haar en ging door: 'Een van de zusters hier is net terug van een paar dagen aan zee. Ze stond op een heel leuke camping. Er was van alles te doen voor kinderen. Ik kan wel even navragen welke camping dat was.' Ze klonk steeds enthousiaster. 'Mijn tent ligt nog bij jullie in de schuur. Hij is oud, maar doet het nog prima. Die zou je zo kunnen gebruiken. Het wordt prachtig weer komende week...'

'Ah, mag het?' vroeg Timo aan zijn moeder. 'Kunnen we gaan kamperen?'

'Ik ga niet met een wc-rol over een camping lopen,' zei Timo's moeder stellig. Ze schudde haar hoofd.

‘Met een wc-rol over een camping lopen?’ vroeg Yushi.
‘Hooft dat erbij?’

Timo’s moeder knikte. ‘Jazeker,’ zei ze.

‘Het maakt niks uit, hoor,’ zei Timo, ‘zo’n wc-rol.’

‘Kamperen in de vakantie klinkt als een zeer bijzondere traditie van dit land,’ zei Yushi onder de indruk. ‘Zeer, zeer bijzonder. Het lijkt mij leuk om te zien hoe dit gaat. Ik zou graag begrijpen waarom de mensen van dit land dit willen doen.’

‘Mag het?’ vroeg Timo weer aan zijn moeder. ‘Kamperen?’ Hij keek zijn moeder smekend aan. ‘Yushi heeft nog nooit een camping gezien!’

Iedereen keek naar de moeder van Timo. Die zuchtte diep. Maar ze zei geen ‘nee’.

2. KAMPEREN

HET WAS OMDAT Timo het zo graag wilde, en omdat Yushi het nog nooit had meegemaakt. En omdat Timo en Yushi hadden beloofd dat ze meteen mee naar een hotel zouden gaan als de moeder van Timo het echt niet meer zag zitten op de camping.

Maar ze gingen kamperen. Bij Camping de Golfslag, midden in de duinen en vlak bij het strand. Camping de Golfslag lag naast Camping Splash, waar de verpleegkundige van Timo's oma was geweest. Maar die camping bleek erg populair en was al volgeboekt.

De moeder van Timo zou Yushi en Timo de volgende dag naar de camping brengen en hen helpen de tent op te zetten. Daarna moest ze weg om te vliegen. Maar de dag erna zou ze alweer terugkomen om de rest van de week bij hen te blijven, tot het einde van de grote vakantie.

In de keuken had de moeder van Timo alle campingspullen alvast klaargelegd.

‘Hoort dit allemaal bij kamperen?’ vroeg Yushi. ‘Ik dacht dat kamperen alleen een tentje, een matje en buitenlucht was...’